

ченцето не обръщатъ и внимание. Въ бѣднитѣ семейства каратъ даже мѣнинкитѣ момиченца на съвсѣмъ тежки работи: токо що проходило момиченце, помага на майка си или пѣкъ за-
лѣгва малкото си братче.

Царскитѣ дѣца се гледатъ твърдѣ строго. Тѣ ставатъ въ 3 часа сутрина и цѣлия день прѣкарватъ въ занимания, распрѣдѣлени по программа. Всѣко князче трѣбва да знае: китайски и монголски, китайската книжнина, историята на своя народъ, добръ да смѣта и всичкитѣ закони въ неговото царство. Учителя на царскитѣ дѣца се нарича „Чи-фу“. Той е най-ученъ и най добръ человекъ въ Китай. Когато учителя отива при царския синъ, той е длъженъ да го поздрави стоешкомъ, малкото князче отъ своя страна е длъжно да отговори на учителя си съ приличенъ поклонъ. Въ врѣме на урокъ освѣнъ князчето въ класа присѣствуватъ и други осемъ момчета, колкото него голѣми, които изпълняватъ особени длъжности: едни трѣбва да изслушватъ похвалитѣ, други забѣлѣжкитѣ, които се отнасятъ до самото князче, тъй като самия учителъ не бивало да се обръща направо къмъ своя високопоставенъ ученикъ (князь). Въ междучасието князчето, вмѣсто почивка, играе гимнастика или пѣкъ се расхожда съ свитата си по хубавата тѣсна градина, която обикаля всичкитѣ дворци на Китайския императоръ (царь). Закуската и обѣда на князчето се даватъ всекогашъ въ едно и сѣщо врѣме и се състоятъ отъ твърдѣ умѣрено количество и то съвсѣмъ прости ястия, за да се научи князчето да живѣе само съ това, което е най-потрѣбно за живота. Сладки нѣща му се